

9. Beskrivelse af en aktion.

Følgende er en beskrivelse af en af Churchill-Klubbens aktioner beskrevet af et af de mest fremtrædende medlemmer, Knud Pedersen. Dette uddrag indgår i Knud Pedersens første bog om Churchill-klubben, som blev skrevet på ganske få uger lige efter befrielsen. Senere har han udgivet flere bøger om Churchill-klubben, som alle er samlede i "Bogen om Churchill-Klubben" fra 2005 (dette uddrag stammer fra denne udgave, side 82-85)

(.....)

Afbrænding af tyske jernbanevogne.

Vagter blev posterede. To på stien, der gik langs et hegn, der løb langs skinnelegemet, og som man skulle passere for at kunne komme ind til banevognene.

(....)

Under den sidste jernbanevogn i den togstamme, hvori de skulle arbejde, posteredes en tredje vagt, der under det hele lå på maven mellem skinnerne og sigtede på en tysk vagtpost, der stod ca. 25 meter fra stedet.

De to andre deltagere i aktionen klippede plomben over til en vogn midt i stammen, for at de kunne være sikre på, at banepersonalet ikke kunne nå at udrangere de vogne, der nu forhåbentlig om et øjeblik blussede op i lys lue.

De store skydedøre skreg gudsjammerligt, og hver gang de havde skubbet dem et lille stykke, stoppede de. Omsider var skydedørene gledet så meget til side, at de kunne kante sig ind i vognen, hvor et frydefuldt syn åbenbarede sig for dem.

Planer til flyvemaskiner! Mængder af vinger til flyvemaskiner, sat op mod hinanden så tæt som sild i tønde!

(...)

"Nu skulle der fyres op!" Man åbnede døren til vognen ved siden af også og lagde ligeledes til rette der, og de to drenge stod med tændstikker i hånden, parat til samtidig at tænde i hver sin vogn. En af dem talte til tre: En-to-tre! En tændstik blev strøget og sat til brandpladen der et lille sekund efter i hvide stikflammer oplyste hele området i nærheden, og drengen ved den anden vogn, den lille fyr, der var kommet cyklende fra Binderup, glemte i befippelse helt at sætte ild til sin vogn. Da han fandt sig stående midt i lyshavet, fløj han tværs igennem en kølevogn og op i et træ, hvorfra han lod sig falde ned på den anden side af hegnet, samtidig med at vagtposten, der havde ligget mellem skinnerne under banevognen, men nu også var på vej bort, lod sig dumpe ned fra et træ lidt længere nede ad stien. Den tredje kom også en brøkdæl af et sekund efter hovedkulds farende over hegnet, og da de således alle var på stien igen, forsvandt de med hurtige skridt.

Men drengen, der havde glemt at stryge tændstikken, gik hele tiden og knurrede og mukkede over sit bestandige uheld (....)sprang han for at indhente det forsømte med en æske tændstikker i hånden op på en af jernbanevognene. Medens de øvrige drenge standsede og gav sig til at skyde brændende tændstikker op i banevognens let fængelige camouflagemateriale, lagde den lille omhyggeligt et bål til rette og satte ild til det øverste camouflagelyng.

(.....)

Brandvæsenet kom og drengene kunne ikke dy sig. De måtte med tilbage og se, hvor hurtigt man kunne få ilden kvalt. Politiet holdt folk langt væk fra stedet og sagde, at man skulle fjerne sig, fordi

der kunne være ild i en ammunitionsvogn og så ville det gå galt osv. Drengene prøvede ikke på at overbevise betjenten om, at der ikke var ammunitionsvogne i nærheden, men stod blot og pegede med underfundige miner og en undertrykt latter på brandmændene, der gik og trådte på slangerne, for at slukningen ikke skulle gå for hurtigt, og de var enige om, at aktionen måtte siges at være lykkedes så godt, at de måtte gentage den ved lejlighed